

медикаментозних отруєнь у дітей необхідно всі медикаменти зберігати у недоступному для них місці, бажано під замком. Не допустимо зберігати ліки без етикеток, в іншій упаковці або посуді з-під напоїв. В домашній аптечці повинні знаходитись лише засоби для надання першої допомоги та ліки, призначені для лікування хвороби, наявної в даний момент часу.

Перелік використаної літератури:

1. Атаманчук П. С., Мендерецький В. В., Недокіс В. А. Концептуальні засади побудови і вивчення курсу безпеки життєдіяльності в 12-річній середній школі . – 36 наук . праць. Серія педагогічна. – Вип. 6. – Кам'янець-Подільський: К – ПДПУ: Інформ.-вид. відділ, 2000
2. Буянов В. М. Первая медицинская помощь. – М.: Медицина, 1978. – 192 с.
3. Васильчук М. В., Медвідь М. В., Сачков Л. С. Збірник нормативних документів з безпеки життєдіяльності. – К. : Фенікс, 2000. – 896 с.

ТЕРОРИЗМ ЯК ОДНА ІЗ ГОЛОВНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ЛЮДСТВА

*Гріневич Тетяна Вікторівна
м. Полтава*

***Анотація.** У статті розглядається проблема тероризму як глобальна проблема людства. Висвітлюються думки вчених про тероризм.*

***Ключові слова:** тероризм, людство, розвиток, народ.*

Глобальні проблеми, які постали перед народами різних країн, виникли в різних сферах життєдіяльності людей. В одному випадку мова йде про ті чи інші сторони розвитку продуктивних сил, стан і якість навколишнього середовища, в іншому – про кардинальні питання зовнішньої і внутрішньої політики, в третьому – про стосунки людини і суспільства тощо. Глобальні проблеми загострились настільки, що без них неможливо нині скласти реалістичне уявлення про сучасні тенденції суспільного розвитку, про майбутнє людства. Серед усіх сучасних глобальних проблем особливо гостро стоїть проблема тероризму. Тероризм охоплює не тільки політичну чи економічну площину суспільного життя, він торкається, передусім, моральних та етичних вимог людства. Тероризм (від лат. *terror* жах) – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому невинних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей. Не застраховані від спалахів тероризму ні високорозвинені, ні відстаючі в економічному і соціальному розвитку країни з різними політичними режимами і державним устроєм, в т.ч. і наша Україна. І тому я вважаю за потрібне найдетальніше розглянути сутність тероризму, адже він є ніби «раковою пухлиною» розвитку людства.[2]. Необхідність підвищення ефективності заходів боротьби з тероризмом робить актуальною тему статті, оскільки вона присвячена проблемам дослідження поняття і сутності, видів і форм, причин і джерел тероризму та заходів щодо його запобігання. Усе вищевикладене пояснює актуальність і значущість вибраної теми дослідження. Цій проблематиці присвячені роботи аналітиків Світового банку і відомих учених, таких як С. Хантінгтон, С. Хоффман. Серед російських учених над проблемами дослідження тероризму в умовах глобалізації працювали М. Делягін, В. Кутирьов, Г. Мірської, І. Міхеєв, В. Хорос та ін., серед українських учених – В. Антипенко, В. Крутов, В. Ліпкан, С. Телешун та ін. До «найпоширеніших видів» тероризму російські дослідники відносять: політичний, інформаційний, економічний, соціальний (побутовий), суїцидний, технологічний, кримінальний і антидержавний тероризм. Зарубіжні дослідники виділяють такі види тероризму: психічний і злочинний (Дж. Белл); революційний, субреволюційний і репресивний (П. Уїлкінсон, Р. Шульц); ядерний, економічний, технологічний, екологічний та ін. На думку І.Мехеєва, тероризм можна класифікувати на такі самостійні види:

- 1) за територіальною ознакою: міжнародний; внутрідержавний;
- 2) залежно від злочинної мотивації: політичний; релігійний; націоналістичний; економічний;
- 3) за формою прояву: використання з терористичною метою вибухових пристроїв; захоплення повітряного судна та інше злочинне втручання в діяльність цивільної авіації;

захоплення морського судна та інше злочинне втручання в діяльність міжнародного судноплавства; захоплення заручників; інші форми тероризму [3]. Відомий український політолог С. Телешун розрізняє три основних види терору, в основу класифікації яких покладено громадянство терористів і потерпілих від них, а також місце здійснення теракту:

1) внутрішній – відповідні дії громадян однієї держави проти співвітчизників на власній території;

2) транснаціональний – відповідні дії громадян однієї держави проти співвітчизників на території інших держав;

3) міжнародний – відповідні дії груп громадян, однорідних або змішаних за національним складом, проти будь-яких осіб на території третіх країн [4, с. 163]. Можна також назвати інші форми тероризму: «хімічний», «біологічний», «психологічний». Російський учений М. Делягін вважає, що фундаментальною причиною терактів сьогодні стала стратегія розвитку самих США. Мотивує він це тим, що США будують своє благополуччя на послідовній і ефективній дестабілізації решти світу [5, с. 352]. На думку С. Хоффмана, міжнародний тероризм виявився можливим завдяки широкому набору засобів комунікації. Базою для ісламського тероризму, наприклад, слугує не тільки рух на підтримку палестинської боротьби і проти силової американської присутності. Його підживлює також опір «несправедливій економічній глобалізації» і західній культурі, в якій вбачається загроза для місцевих релігій і культур [6]. На основі проведеного аналізу можна зробити такі висновки.

1. Тероризм є складним, багатоплановим явищем, яке має різні аспекти: правові, психологічні, історичні, технологічні і т. ін. Усе це ускладнює вироблення загальноприйнятого, всіма визнаного юридичного визначення тероризму.

2. Глобальний тероризм є негативним проявом процесу глобалізації і став можливий завдяки розвитку сучасних засобів комунікації.

3. Існуюче різноманіття форм прояву тероризму доповнюється новими, більш високотехнологічними його формами.

4. Визначення поняття тероризму має бути сфокусовано на визначенні його складових.

5. Ефективна боротьба з тероризмом можлива тільки на основі превентивних методів. Запобігання йому має полягати у виявленні, усуненні, нейтралізації, локалізації і мінімізації дії тих чинників і причин, які або породжують тероризм, або йому сприяють.

6. Необхідно поглибити наукові дослідження з проблеми тероризму з урахуванням сучасних тенденцій розвитку світової спільноти, залучаючи до цього фахівців різних галузей знань: юристів, економістів, політологів, психологів, філософів, медиків та ін.

7. Існує необхідність вироблення ретельно регламентованого порядку висвітлення ЗМІ ситуацій, пов'язаних з актами тероризму.

8. З метою підвищення ефективності контр- і антитерористичних операцій слід поліпшити співпрацю силових відомств, які займаються боротьбою з тероризмом. На національному рівні – це створення Координаційного комітету із боротьби з тероризмом за участю всіх силових відомств, ЗМІ і, можливо, громадськості, на світовому рівні створення організації, подібної до Інтерполу, яка б протидіяла тероризму.

На нашу думку, перспективними є подальші наукові дослідження щодо розробки нових методів і механізмів боротьби з тероризмом, а також поглиблене з'ясування причин цього небезпечного явища.

Перелік використаної літератури:

1. Гушер А.И. Проблема терроризма на рубеже третьего тысячелетия новой эры человечества. Режим доступа: http://www.e-journal.ru/p_euro-st3-3.html.
2. Замковой В.И., Ильчиков М. Терроризм – глобальная проблема современности / В. И. Замковой., М. Ильчиков. – М. : Гардарика, 2006.
3. Михеев И. Р. Терроризм: понятие, ответственность, предупреждение. Режим доступа: <http://crime.vl.ru>.
4. Телешун С. Сучасний тероризм: українські реалії // Політ. менеджмент. – 2005. – № 1 (10). – С. 163 – 169.
5. Делягин М. Г. Мировой кризис: Общая теория глобализации: Курс лекций. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2003. – 768 с.
6. Хоффман С. Столкновение глобализаций: Как сделать мир более пригодным для жизни. Новая парадигма? Режим доступа: <http://www.imperativ.net/imp11/hoffman.html>.